

Żołnierze Wyklęci – Zapomniani Bohaterowie

<https://podziemiebrojne.ipn.gov.pl/zol/biogramy/feliks-selmanowicz-zago/koniec-wojny/88569,Koniec-wojny.html>

2020-09-30, 18:31

Koniec wojny

W styczniu 1944 r. wstąpił w szeregi 3. Brygady Wileńskiej dowodzonej przez Gracjana Fróga „Szczerbca”. Od „Szczerbca” Selmanowicz przeszedł do 5. Wileńskiej Brygady Zygmunta Szendzielarza „Łupaszki”, z której po około ośmiu tygodniach znowu przeniósł się do nowo utworzonej 4. Brygady „Narocz” Longina Wojciechowskiego „Ronina”.

Tam objął funkcję dowódcy plutonu, a później awansował na stanowisko dowódcy 2. kompanii. Jako dowódca cieszył się powszechnym szacunkiem podkomendnych, mimo że wymagał od nich wielkiej dyscypliny i wysiłku. Wraz z brygadą uczestniczył w walce z wycofującymi się z Wilna Niemcami w bitwie pod Krawczunami, która miała miejsce 13 lipca 1944 r.

Po rozbrojeniu zgrupowanych oddziałów AK przez Sowieców (18 lipca 1944 r.) został osadzony razem z innymi w obozie w Kałudze, skąd udało mu się zbiec 20 kwietnia 1945 r. Po powrocie do Wilna jednym z transportów ekspatriacyjnych przedostał się na teren Polski (5 października 1945 r.). Możliwe, iż odpowiednie dokumenty dla transportu otrzymał od członków siatki wywiadowczej Okręgu Wileńskiego, w tym okresie zajmujących się przerzucaniem konspiratorów do Polski. Zamieszkał w Suszu (wówczas woj. olsztyńskie), gdzie podjął pracę w elektrowni. Według syna, który powoływał się na wiedzę matki, wyjeżdżał w tym okresie do Wilna, aby nakłaniać do wyjazdu do Polski ludzi dobrze znających się na elektryczności. Mogło to być związane także z utrzymywaniem przez „Zagończyka” łączności z pozostałą w Wilnie siatką wywiadu „Auszra”. W tym czasie posługiwał się fałszywym nazwiskiem Karol Szach.

W końcu listopada 1945 r. otrzymał list z ofertą pomocy w znalezieniu pracy od Reginy Żylińskiej, która przebywała wówczas w Koszalinie. Po przyjeździe do tego miasta (6 grudnia 1945 r.) „Zagończyk” zatrudnił się w charakterze sekretarza w Powiatowym Urzędzie Ziemskim w pobliskim Głębokiem. W święta Bożego Narodzenia otrzymał od „Reginy” informację o przebywającym w majątku Zajezerze k. Sztumu „Łupaszce”, który wyraził wolę spotkania się z nim.

Od lewej: plut. Henryk Wieliczko „Lufa”, por. Marian Pluciński „Mścisław”, mjr Zygmunt Szendzielarz „Łupaszka”, plut. Jerzy Lejkowski „Szpagat”, plut. Zdzisław Badocha „Żelazny”.

Mjr Zygmunt Szendzielarz „Łupaszka”, dowódca 5. Wileńskiej Brygady AK.

Podziel się:

Drukuj:

[Drukuj tą stronę](#) [Generuj PDF](#) z tej strony